

İslamiyette Bonus Sistemi Ve Samimiyet

– Artist Şair · 13 Temmuz 2015

Ben hayatımda hiç, bir şeyi bilmem kaç kere yaparsam bilmem kaç tane sevap alırım gibi dualardan okumadım. Niye bilmem, okumadım işte. Sanıyorum derdim sevap almak değildi. Bonus toplar gibi, şu gece daha çok sevap, şunu şu kadar söylersen şehit sevabı vs gibi şeyler bana hiç samimi gelmedi. İçim bir ses veriyordu, ben de onu dinliyordum. Allah hep güzeli isterdi fakat güzeli yapmak için Allah'ın bir kulu olmak yetmez miydi? Cama gelen bir kuşa yem verirken bile sadece sevabı düşünmek benim ruhuma uymadı. Ben çoğu kez yaptıktan sonra, aslında bu güzel bir davranış, belki bunu yaptım diye Allah yüzüme bakar dedim kendi kendime; güzel bir davranış ya da sevap diye yapmadım hiç. Fakat güzel olan şeyler öyle apaçıktı ki. Bacağına sürtünen bir aç kedi, elini sana açmış bir çocuk... Ben zaten elini açmış bir çocukta, Beren'in onlarca oyuncağı, yediğı çeşit çeşit yemeğın aklımda belirmesiyle yeterince eziliyor, utanıyordum; tüm bunları düşünürken 350 sevap gibi şeyler bana kendimi yalancı gibi hissettiriyordu sanırım. Bunu yapmak zaten boynumun borcu değil miydi? Kadir gecesi için Kuran'da, Ramazan ayının son on gününde arayınız deniyor. İşte o son on gün içindeyiz. Sevaptan anladığım Allah'ın benimle gurur duymasıdır. Daha öte cennet mi var? Seninle gurur duyan Allah'ın, senin huzurla sonsuzlukta yaşayacağıın bir cennet yaratması zaten basit bir olaydır. Sen kendini sevdirdikten sonra elbet gidersin oraya. Ya da tam tersine...

Diyanet bir tarih belirleyip, Kadir gecesi bu gece diyor. Bakıyorum yüzlerce insan sadece o gece müthiş bir heyecanla ibadette. Belirlenen bir gecede ibadet edilmesinin bir zararı yok elbette fakat Kuran bile son on günde arayınız diyor. İşte o on gün.

Sevabını geçtim, eğer şükredeceksek, teşekkür edeceksek, hastalarımız var, evlatlarımız var, isteyeceksek, yalvaracaksak işte o şahane on gün.

Allah, Kadir gecesi Ramazan ayının 27. gecesidir diyebilecekken, son on günde arayınız diyorsa vardır bir hikmeti. Belki samimiyetimizi, imanımızı, inancımızı, tevekkülümüzü test ediyordur.

Bir bonusa kilitlemeden, şu son on günden birinin gecelerin en hayırlısı olduğunu hissederek edilen ufak bir duanın bile güzelliğı, Allah'ın bize şah damarımızdan daha yakın olduğu kadar nettir.

Allah öyle büyüktür ki belki sana, son on gününde açtığın elin ve imanın için her geceyi Kadir gecesi sayar, belki sadece bir geceye odaklandığın için sabaha kadar ettiğın zikri, ibadeti samimiyetsiz bulur.

İnanç çok başka bir şeydir. Allah ile kul arasındadır. Pazarlık gözetmez. Şu olursa bu olur gibi reçeteler gözetmez. Samimiyet gözetir, içtenlik gözetir. Sen günde beş vakit, aslında ne dediğini bile anlamadığın ve motomot dualarını okuyup, namaz kılarken, bir yandan akşama ne yemek yapacağını planlarsın. Namaz kılan birkaç kişiye sordum, 'subhane rabbiyel ala' ne demek diye, anlamını bilen yok. Esasen illa bilmene de gerek yok ama bir yanda 2 rekat şükür namazı kılarken, Allah'ı zikretmekten ve ağlamaktan secdeden kalkamayan var.

Kibirinizi iletimden uzak tutun.
Allah yarattığını bilmez mi?
Çok güzel bir on gün geçiriyoruz.
Allah'ı aramaktan ve hesap yapmaktan vazgeçin.
O zaten sizi görüyor, izliyor.
Aramanız gereken Allah değil.
Siz kendinizi ve içinizdeki samimiyeti arayın bu on günde.
Hepimiz.
O yaradan ki öyle büyük, öyle merhametli...
Günah işleyeceğini biliyor ki kulunun, onlarca kez kitabında 'tövbe edin, Allah affedendir' diyor.
İnsanların kibiri bile affetmezken hem de...
Allah sanarken bazıları kendilerini...
Diri diri yakarken veya sokaklarda mübarek işaret parmağını, acımasızca ve kendi cennetinden emin başkalarının suratına doğrulturken!
Düşünecek çok şey var.
Hayırlı kandiller.
Çünkü belki şu an, bugün Kadir Gecesi'dir